

Karanlığın Kokusu

– HayrettinYazcı · 23 Kasım 2010

İniyor eteklerden keyfekeder bir akşam ;
Oysa aldırmağın akşamda bence yaşam...

Gölgeler kabuğuna çekilirken ard arda ,
Öptüm son güneşleri benim işte sırada...

Baksaydım içinizden karanlıklarınıza ;
Kapadım ışıkları alsanız aranıza ...

Elimiz kaç zamandır okşamaz bir öksüzü ;
Bizde şimdi nasılsa göremiyor göz gözü !

Boğulduk, geliyorduk zaten dumana, sise ;
Bilmezsün, vurgun doğduk karanlıkta ki sese !

Bir dolunay hayali, kovarken güneşleri ;
Bildiğimden çok keskin karanlığın dişleri !

Işıkları yakmadan biri beni yıkasa ;
Acıtmıyor nasılsa, kanıyor yaram oysa !

Kesilmiş kanat sesi, kuşlar dönmüş yuvaya ;
Bir zulumat çöküyor işte dağa, ovaya !...

Karanlıktan korkarak, acep uyuyur mu su ,
Bilir misin nasıldır karanlığın kokusu ?

Dolunaya eş olsan boğar mı zulmü nurun ,
Karanlık kasıldıkça, büyüyor mu kamburun ?

Karanlığa kar yağsa, aklanmaz aşık için ;
Kaç gece beklemeli, bir ince ışık için ?

Çökerken içimizde, ağır ağır tiranlık ;
Bir düşün olur muydu, olmasaydı karanlık ?

Işığın karanlığı öptüğü çizgideyim ;
Bu akşam, bilmediğin yanık bir ezgideyim !...

Nasıl da iyi gelir, uyansa sular bir an ;
Geçerken dizi dizi karanlık aynalardan...

Hayrettin YAZICI